

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Pói'a acést'a va osi de dóue ori pe luna, pone la regulare; éra de aici in celo o data pe septemana, ca si pone acilea: Marti sér'a. — Prenumeratiunile se priimescu in tóte dílele.

Pretíulu pentru Ostrunguri'a: pre anu 6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu triloniu 1 fi. 50 cr. éra pentru strainetate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu triloniu 2 fi. in v. a. Unu esemplariu costa 15 cr.

Tóte siodienele si banii de prenumeratiune sunt de a se tramite la Redactiunea diurnalului: Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de linia, si 30 cr. tacse timbrale.

Hor'a unirei Turcomano-unguréne.

— Parodia. —

(Cantata de softalele turcesci in Constantinopolea.)

Hai sa dámu mana cu mana
Cei cu anima pagana,
Sa 'nvertimu hor'a fratiei
In ciud a diplomatiei.

Ungure, copilu de pusta,
Hamnisitu ca si-o lacusta,
Pune-ti pinteni de mundria,
Ca esci fiu de tirania.

Serbii toti d'in lume piéra,
Piéra si vlachii d'in tiéra,
Ca 'ntre noi sa nu mai fia
Neci „raia,” neci Romania.

Mèi ungure, mèi vecine!
Vin' de dà mana cu mine,
La viétia, la rapire,
Si la mórte cu 'nsocire.

Unde-e unulu nu-e potere
La crudimi si despoiere,
Unde-su duoi poterea cresce
Si celu slabu se pitulesce.

Amenduoii suntemu de-o mama,
De-o fapura si de-o séma,
Ca duoi lupi ce mergu pe urma
Si ucidu o 'ntréga turma.

Amenduoii s' avemu unu nume,
Amenduoii o sórte 'n lume,

Sà-ti fiu frate, sà-mi fi frate,
Cà-ci in noi unu sange bate . . .

Amenduoii suntemu de-o vitia,
Amenduoii de-o poroditia,
Ce-amu venitu pe aste locuri,
Cum vinu tiganii cu corturi.

Vin' la Istru cu grabire,
Sà-lu secàmu d'intr'o sorbire,
Ér pre vlachi d'intre noi duoi,
Sà-i bagàmu pastori la oi.

Ca sa véda sant'a luna
Barbari'a cea strabuna,
Cà remane sempiterna
Si 'n Europ'a ast' moderna!

Tibulu.

Ocenasiulu tiganului.

Isbe Dado chope pourde, ciaro-mara delo amaro.
Dado cassando cerescu, fiute pikena, avelo te voi'a,
avelo te imperatia, si nu ne duce in cale de capatina,
ci ne dà curechiulu celu cu slanina, de tóte dílele; cà
a ta este falc'a cea ranceda, spat'a cea grasa, vesc'a
casiului, vérfulu laptelui, mediuloculu borsifului, —
fondulu fasóleloru — — Hâm Devla!

In biroulu judecatorescu.

Judele: Mài omule, ce mai cauti pe-a-ici?
Omulu: Dreptate domnule!

Judele: Da nu ti-am spusu o-data cà n'ai
neci o dreptate?!

Omulu: Pricepu eu: dér chiaru pentru aceea
o cautu si eu cà nu o am, cà-ci candu o asi avè, nu
mi-ar trebui sà o cautu pe a-ci pe la Dvóstra.

Confusii, au balu costumatu.

Comedia originala in trei acte,

de J. Gaius.

(Inscenata cu ocaziunea unui balu costumatu in ospetari'a B. . . . in Orb'a-mare.)

Persónele:

Dr. Livescu, arangiatoriu I.

Dr. Patricescu, arangiatoriu II.

Florescu, alias Selebardi, membru in comitee.

Alessandrescu, alias Titirimitiri, asemenea membru in comitee.

Dr. Jonilla, (Gura-dulce) membru in comitee.

Dr. Jonelyi, (mamaligariu) membru in comitee.

(Urmare si fine.)

Actulu alu III.

(Salonulu descrisu in actulu I; arangiatoriulu I. da semnalulu la musicanti, carii incepu valsulu; damele trecu tote pe rondulu in salonu; domnii asemenea forméza escort'a, pre sub culise (?) se vedu nescu fecie straine carii orau „fundatisti“; Selebardi, Titirimitiri si doi óspeti remanu in odaia (refectoriu).)

Scen'a I.

Selebardi: (a parte.) Ce e dreptu, multi d'intre colegi nu au gustatu d'in mancarile si beuturile, ce erau — ma sunt si acum „bogatu“ pe mésa; si acés-t'a d'in motivulu, ca erau pre tempulu pausei — pré ocupati! — considerandu inse si impregiurarea, — ca „mancarile si beuturile deosebitu — se potu in tempu de iérna conservá, — si mai pre multe dile,“ fore de a se strica — nu va fi deci fore scopu, déca (cu vehementia) le voiu recomandá atentiunei fun.....

Unu fundatistu: — Mi se pare, ca audii, ce-va despre fun . . . . . domnule Florescu? — Au.....

Florescu: Nu te insieli, amice! inse cati sunteti la numeru? — —

Mai multi: (de odata,) Patru, domnule Selebardi! — ce porunciti?

Scen'a a II.

Titirimitiri: (Cu voce inalta.) Ce se fabrica a-ici, domniloru colegi?

Selebardi: (Insusura ce-va in urechile lui Titirimitiri — si a-poi accentuéza cu gravitate.) Colega! Óre nu va fi unu ce economicu, a face dispusetiuni necesarii la transferrarea — usuata si anulu trecutu cu ocaziunea balului, — a mancariloru si beuturiloru, ce au ramasu inca pe mésa . . . . . si anume, scii unde?

Titirimitiri: (esaltatu) Oh! sciu deja! — in fun...? intru adeveru, amice Florescu, minunata idea; debue sa reconoscu in fine, precum-ca tu esci „unu pruncu“ forte ingeniosu! . . . . .

Selebardi: (indestulitu) — Asié déra sa nu intardi-
amu — — sa facemu dispusetiunile — —

Titirimitiri: (Tiene de usa, probalmente o inchide cu retesulu; mai multi fundatisti „curatiescu“ mésa si remasitiele le impachetéza in corfe; Selebardi tiene revista, si se minunéza despre desteritatea si dibaci'a celoru, ce curatiescu mésa.)

Scen'a a III.

Selebardi: (cu demnitate) Domniloru! grabiti si ve carati de a-ici cu cele improvizate! (la usa bate óre cine) — ca-ci precum auditi, óspeti voescu probalmente sa intre in odaia; — si a-poi o scena ca atare va sa dica atatu, catu — — — —

Titirimitiri: (tare) pst! oh! Domnedieule! — grabiti domniloru, grabiti! — ca-ci nu e gluma: acusi debue sa capitulezu la usia, ca-ci la d'in contra o voru infrange pe noi!? — — —

(In salonu de dantiu ueluinisce si sgomotu mare; fundatisti scapa pre usa d'in refectoriu cu cele improvizate; — Titirimitiri capitulandu deschide us'a; mai multe voci de o-data: „netrebnici“, „ticalosi“ si altele.)

Scen'a a IV.

Dr. Livescu: (Infuriatu.) Domniloru! — ce va sa semnifice aceste injurii, si aceste spresiuni triviali intr'unu locu ca atare, unde adeca sunt, a-fore de domnia vóstra, si alte persóne de stima si consideratiune?

Unu óspe: A kifejezések ellen nincs semmi kifogásom, — jogositva vagyok azonban kérdezni (abzug! vorbesce romanesce ca romanu! — rusine sa-ti fia — mai multi de o data) — E bine, voiu vorbi déra romanesce — intrebu ca cine e acell'a „vakmerő“, care „tiltja be“ in balu „Csárdás-“ulu?

Alu II. óspe: — Jo nu am eu „Csárdás-“ulu Domniei tale (cu sarcasma) nemicu domnule Surdescu, care ai scrisu de câte-va ori in diarietale d'in locu, ca: „román nemzetiségű vagyok, — de magyar“ si ca „ki a magyar levegőt szivja, magyar ember“ — *) — inse am eu modest'a impregiurare, ca cine de a-ici a avutu insolentia a curati in refectoriu mésa, — si totu ce era pe aceea?

Selebardi: (rostesce si tremura de mania.) Domnule! — ce e dreptu, padi'a refectoriului — — era mie concediuta, (cu negliobia) dreptu-aceea mi tienu de detorintia a Vi observá, ca bucatele si beuturile espuse spre consumare sub paus'a de média nópte, au fostu tote — totutie — consumate, fore de a mai fi remasu ce-va remasitie. . . . .

Alu III. óspe: (Cu furia.) — Am avutu in surtuculu meu, care era asemenea in refectoriu, nisce manusi albe, si acum nu sunt!? — óre nu au fostu cum-va si acele espuse spre consumare sub paus'a de média nópte?

Titirimitiri: (cu mania) — Pentru ce ti-ai adusu manusile in balu. . . . ? — —

(In salonu de dantiu se forméza totu grupe separate; si fia care grupa si-face incetu observarile; era musicantii sunt in o adeverata pita, pentru ca nu sciu, ce sa sufle — — „Csárdás“ séu precum dictá ordre de dantiu; se face sgomotu de o data, si o voce rigurosa se aude)

Scen'a a V.

Dr. Livescu: (cu superbia) Domniloru! cu dorere debue sa reconoscu imposibilitatea, de a mai poté restabili nisceca si pacea in balu, si deosobitu intre impregiurari ca atari, candu neindestulirea séu nesatiulu, — insolentia si ipocrisi'a si-au ajunsu culmea; Regretu cu atatu mai multu, deóre-ce am avutu neprecautiunea, de a priimi arangiammentulu si respondiabilitatea balului, pre care in momentulu est'a-lu dechiaru de „inchisu;“ si acést'a d'in motivulu, ca la acestu balu au luat parte si alte persóne romane, carii se voru fi convinsu dupa cele intemperate — precum-ca densi stau facia in facia — singuru si numai cu nisce fii degenerati ai natiunei romane!?

Mai multi: Abzug! — Livescu! le vele! —

Cu totii: ce confusii! oh! confusii, fusii!!

(Cortin'a cade pentru ultim'a óra.)

Cătra honvedii unguresci.

Frundia verde-ntre livedi,
Voinicosi-voinici honvedi!
En trediti-ve d'in somnu
Si cu Pist'a, — alu vostu domnu, —
Dati asaltu eroicescu
Spre colossulu muscălescu,
Care vrè să prepadésca
Viti'a vóstra cea turcésca!
En uniti-ve cu turcii,
Cu cerchezii, basu-bozucii,
Si-aretati muscalului,
Cà-alu vostu lucru d'in betrâni:
„De-a pusică numai gaini,“ *)
L'ati parasitu focului!

Déra ce? — ná-ni curagiu
La alu vostu făletiu cârmagiu?
— Remaneti atunci mai bine
Ér' la biete „gaine,“
Cu devis'a si de-a cí:
De totu greulu a fugi
Si podele-a s'urli!

Sfr . . . .

Carti si solii.

D'in varmegi'a sasésco-romanésco-ungurésca a B-Nasu-udului, lun'a pácei, anulu bătăiei.

Cinstite si mustetiosule „Gur'a Satului!“

Nu-e vórba! Stá dícal'a cea: „numai délu cu délu nu se-ntálnesce, dér omu cu omu totu-de-a-un'a!“ Astè si eu cu DTa: amíci vechi, despartiti de multu, ah ce revedere dulce! Dér' a-poi cine, pecatele, si-ar' fi adusu a-minte si de-aceca, cà hiresulu patriotu român, — cu cinu calvinescu, — d'in Bucuresci, care dupa finirea comediei, — à! pardon! a „soliei încântătorie“, — adapostindu-se pucinelu pr'in Dáv'a, agestindu-se a-poi pr'in Sigetu, — aveá să sosésca, dupa alcanurile estea mai nóue stapanesci, chiaru in varmegi'a nóstra de „fóschuleriu?“ Nu-lu cunosci cum-va si dta? Nu cum-va sughiti candu 'ti aduci a-minte de convenirea, ce ai pălaturu-o cu elu in Aradu mai anu? Trebuie, cà-i place de romani. Altu-cum nu si-ar' face atát'a cotéla cu ei! . . . Vorba să fia! . . . Domnedieu ni-lu tiena, să vedemu pone — unde i voru ajunge bazoniele! Decuréndu se ispravi un'a sub inspectoru'a Dsele in *Ruconiulu vechiu*. Edificiulu scólei române confes., donatu pr'in innalte Decrete, impreuna cu tóte regaliele, vitéziloru fosti-graniceri s'a luatu cu hábauc'a dela acesti'a, in urm'a svérgolituriloru cătoru-va renegati fanatici. Si, Dieu, in acelu edificiu s'a deschisu „scóla de statu“; ér' cati-va graniceri, cari voiau a se luptá pentru *dreptu si dreptate*, fuse dusi frumosu-frumosielu la locu „de munca“ si de recóre.

Hei lume! Vorb'a ceea: *iustitia 'ngurésca — tréba turcésca!*
De altu-mintrea pre la noi mergu treburile de minune — bine! Poporulu muncitoriu nu duce nece-o lipsa de — *apa!* — Are elu, nece vórba, si cate-unu „*Kosiu*“, pr'in podu séu *pre sub pariete*; dér' acest'a séu e secuestratu pentru *portia*, séu e golu de grauntióre, séu e plinu de — *ventu!* Ér' in staule pucini „berbeci“, pucini „cârlani“, pucini „arieti“, séu cu unu cuventu constituionalu: pucini „*Kos*“-i; dér si cati sunt — 'su cam nărăvisi . . . .

Oh! tiucu-te bacucule Guritia! dulce 'mi pare tempulu a vorbi cu Dta. Pare-cà ti-asi totu „povesti“ lucruri de pre la noi . . . Nu-e mirare; mi-a fostu doru de Dta; sciu cà si DTa m'ai doritu: ca tiganulu schinteiele; ei dá? . . . . **)

*) In 48 honvedii unguri fugiau máncaudu pamentulu de muscalu déra in fug'a loru — puscau gainele de pr'in curte; de-acea atributulu loru: „gáinari“, „tyukos“, „tyukász.“

Not'a t.

**) Ba, ci ca tiganulu laut'a.

G. S.

Déra voiú lasá si pre alta-data. . . . Ffi numai vitézu, ca si pone acú *); de-i vedè, cà-ti suresce barb'a — taia-o; ér' mustetiei celei lungi dà-i d'in grosulu untura, ca asie să areti totu teneru si horianu, si pre noi să ne tieni cu glume bune.
Mai haida la noi! **)

Sfredelutiu,

Anuncium

ad multum cinstitum publicum de „Gur'a Satului.“

Cade-se a sci cu adeveratu spre sempiterna memoria, cum-cà iscalitulu vestitu croitoriu de minuni, dela scâr-tóga am calusitu la papucu — de la cióba la ciubucu, — dela dóba la haiducu „litografatu“, ori „litoratu“ (dóra: literatu? R.) si am ajunsu ingrecatu de norocu cu postulatulu de smincitoriu de urechi a „minoritatiloru“ (dóra minoriloru? R.) plebisciti.

Pe acestu tapetu „docentilu“ (dóra: terenu invetiatorescu? R.) am urditu marcante servituti populatiunei mele de Rom'a, încátu am storsu recogniti'a vredniciei mele de la toti suffatorii, si laud'a mea ventilatu-s'a in patru cornuri a bulgherului pamentescu; de unde fantasiele mele caletoritu-au in 'nalte regiuni, ca să-mi lipescu pe pisculu templeloru mele „mitrailes'a“ (dóra: mitr'a? R.) apocalipsului drusa *Pavelu*; spre ce misericordia mi-a fundatu cale contra canóneloru basericesci, cà-ci hei . . . hei . . . m'am sciutu cãtiari pe ocazii si . . . mintea . . . mintea avanta-giósca de multe e capaciósca! Pentru aceste vertositati, sacerdoctii d'aiurea au prinsu „invidentia“ (dóra: invidia? R.) pe mine si nu primescu iluminati'a cà eu, ex grati'a vladicarum, compunu o iota in „cuadratul“ (dóra: cadrulu? R.) popescu; ei au timóre de mine, cà sum mai iscusitu decâtu sanctitatile loru, cari in „consactiune“ (dóra: consensu? R.) s'au spulberatu pe mine si gramadescu impeditatii esecutiei planiturei mele; mie inse nu mi-e frica, nu dau pe ei nemica, máne pe kancsi-storiu, alta máne pe episcopulu locului, — asceptu inse mai antaiu sanctiunea gáváliei mele. Si pentru-ce acestu dispectu de la mine? Pentru-cà eu nu mánecu de la natia nemica, ci dela Tuhutum, cu care me experimentezu a trài in „harmonica“ (dóra: armonia ori harmonia? R.) si voiú resbiá cu elu pone la ultim'a scursatura de ochi, d'in motto: cà pentru o natia incognita si ignoranta nu rezulteza a fi „viptulu“ (dóra: viptim'a? R.) fidelitatii mele, spre pilda, ca si in Tinc'a odinaóra, pentru electur'a de caputatu a lui Gorgonas Pepelea, spoiel'a lui *Franclinu*, cu *asinulu in oglinda* si cu *cotroflentia de barabule*.

Ca resumtia recitezu, cà eu sum *minunatu*, inca d'in vremea aceea, candu se faceau minunile, si in presentibus, biziindu la nasulu tuturoru, portámu bund'a pe dosu cu istetime precalculata.

Signatum Belini opido, Anti-christi anno 1877-mo, die 6-to, luna Frigurosorum.

Pavelu Gavrogehu, m. p.
smincitoriu de urechi.

O anecdota catanésca.

Unu locotenentu erá renumitu si temutu in tóta garnison'a, in care se aflá, pentru remasiagurile ce le castigá. Nime d'in cameradii sei nu se potea laudá a fi castigatu candu-va vr'unu remasiagu de la densulu, si d'in ast'a causa nime nu voiá a se remasi cu elu. Elu fu transferatu la unu alta regimentu. Faim'a norocului seu ii merse innainte, si la banchetulu ce nouii sei cameradi dadura in onórea lui, tocmai candu se aduse vinurile pe mésa — ilu intrebá noulu seu colonelu:

— Adeveratu-e dle locoteninte, cà castigi ori ce remasiagu?

— Asie este, dle colonele!

— Dér la draculu, cumu o poti face asie?

— O! fórte simplu! sum fisiognomistu si me remasfescu, numai atunci, candu sum sigaru.

— Esci fisiognomistu! Ei bine, ce observi acum spre esemplu in faci'a mea?

*) Me voiú trudi.

**) M'am pornitu.

G. S.

G. S.

— Vedeți, că vechi'a dtele rana de la sfoldu a spartu, și-ti va causá mare durere. . . . .
 — Nebunla! N'am avutu neci o-data vre-o rana la sfoldu!
 — Me iérta, dle colonele! dér . . . .
 — Ce dér . . . Te asigurú cã nu!
 — Póte cã — — nu voiesci sã vorbesci despre acést'a
 — scii póte dintr'unu duelu — ce sciu eu?! . . .
 — Ei, Acést'a se póte constatá! — Ce puni remasfagú?
 — Ce poftesci, dle colonele!
 — 500 fi.?
 — Bine, fia 500 fi!

— Domnii sunt martori! Cu aceste cuvinte colonelulu lapedã negenatu pantalonii. Si dupa inspectiunea ocularia, in fact'a oficiriloru, se constatã, cã neci glontiu, neci sabia nu a atinsu vr'odata sfoldulu colonelulu.

Ai perdutu dle locoteninte! strigã triumfatoriu colonelulu.
 — Adevératu am perdutu. Omulu póte sã se incele. Pofsimu 500 fi!

Cu unu surisu falnicu pe facia primii colonelulu castigulu seu. Cerú a-poi hartia si condeiu, si scrise comandantului regimentului dela care a fostu transferatu locotenintele :

„Iubite amice!

Istori'a cu locotenintele teu este numai o fama góla! Elu s'a remasitu cu mine in 500 fi., cã eu asi avé o rana la sfoldu, si se intielege cã a perdutu remasfagulu!“

La care epistóla colonelulu a priimitu urmatoriulu raspunsu: „Castigulu teu de 500 fi. me costa pe mine 2000 fi. Locotenintele s'a remasitu cu mine cã in sér'a sosirei sele te va face pre tine, cã in fact'a tuturoru oficiriloru sã desbraci pantalonii, si cã insuti tu 'mi vei comunicá acestu faptu. M'am preocupitu! Asiè-déra istori'a cu locotenintele nostru nu este o fama góla, ci, durere, unu adevéru amaru.“

O intemplanre ingenúsa.

In satulu romanescu Musc'a, cercetandu nesce financii dupa tutunu, intrara la o casa, unde betran'a muieré ardea cuptoriulu de pane.

Observandu financii sub o lavitia câte-va legaturu de tutunu, strigara rostiu cãtra betran'a:

— „Ce este acést'a baba?“

— Cã sã fia? nemic'a tóta! sã vedeti in podu . .

— A . . . si 'n podu . . . — murmurã financii —

Iute se suira in podu, (unde nu erã nemicu) éra bab'a pone atunci aruncã tutunulu de sub lavitia in cuptoriulu ardiendu.

Scoborindu-se financii debelati, intrebara de tutunulu de sub lavitia.

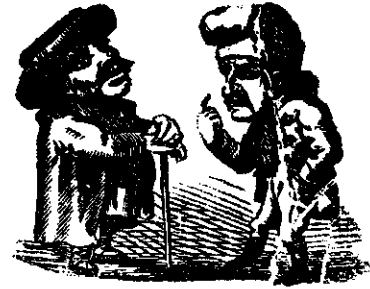
— Ce tutunu vi trebue? unde ati aflatu voi tutunu? — se apucã betran'a cu gur'a de ei — si ii petrecú cu jaruitoriulu aprinsu pone la strada; unde erã lume de vecini scolati in larm'a provocata de bab'a audace.

Éra financii o tulira fore sã fia cutezatu de rusine a díce ce-va despre cele intemperate. Prosit!

Bolundãici.

Juristii unguiri dela Clusiu, ca cei multi altii de viti'a loru, s'au indragitu asiè de tare in fratii loru turci, cãtu de dragostea loru, si datinele, si moravurile, si portulu, care numai gode au diferitu încãtu-va de a turciloru incepu acuma a-le uniformã. Asiè pentru esemplu s'au introdusu ciubucele, ciabicele, (caciulele rosii) petrekerile, si e vorb'a, sã se faca si nescari haremu. Cele ce se voru insinuã de buna voia voru fi bineventate cu câte-o sarutare dela Tand'a si Mand'a.

TAND'A si MAND'A.

T. Mài Mando! eu me remasfescu cu tine macar pe ce, déca mi-vei scii tu spune, cã cine bè beuturi mai scumpe pe lume.

M. Aid' totu atãt'a: pe-o plosca de rachia!

T. Fia.

M. D'a-poi eu nu credu sã bèe cine-va beuturi mai scumpe decâtu Aid-dù-lu Aminu, cãci elu bè cãfa cu . . . adiemantu ori diemantu. Am sascigatu remasfagulu?

T. Hm! cã dracosu mai csci. Vina déra la casin'a teologiloru, scii tu la tet'a Catiti'a de lunga „Boulu rosú“, sã-ti platescu unu ciocanu de rachiu de . . . bucãte.

M. Sã blãmu, sã ni facemu si noi o diua buna.

T. Sã-ti mai spunu un'a: eu am vedutu o bancuta unguresca.

M. Nu povesti! la cine?

T. La domnulu Negru Besarabu.

M. Nu vorbi! . . . de aste noue de-ale lui Tus'a?...

No vedi cã Tus'a totu a pacalitu pe nemptiu!

T. Asiè; de cele vechi, fore valóre, de ale lui Kossuth.

M. Acea e alt'a. A-poi totusi mare vitézu va fi fostu acelu dnu Negru, cã nu a fostu datu-o pe porunc'a nemtiloru.

T. Mare da. Siguru a fi tienutu-o pone mai acum in truéculu cisme. . . .

TRÉNC'A si FLÉNC'A.

T. De ce esci asiè bosimplata sora Flénca?

F. En lasa-me la narb'a, cã m'am maniatu pe óre-cine.

T. No drace, da eu cine mai avusi de lucru?

F. Da cu Dr. Branza dela Blasiu. M'am dusu — drag'a mea — si eu cu nesce óue la piatuu, si cum le aveam in sinu, am vedutu numai, cã me imbraciosieza si me stringe in mediu-loculu tãrgului, de mi se facura bietele outie papa (ratota) in sinu.

T. Si pentru ce te-a strinsu?

F. D'a-poi a ajunsu si elu tistu de adunu vam'a piatiului, si-a-poi ca sã nu-mi vendu outiele, fore de a-i dá cruce-rasiulu. — — — éca cu mi le-a spartu mai bine.

T. Lasa sora cã destulu de amaritu are elu sã fia, candu ajunsu d'in „doctor juris“ adunatoriulu de vama in loculu lui Pizli si Papa-golu.

Dobasiulu satului.

Dlui G. F. in Orastia de sus: Bucurosu voiu priimi apromiselo comunicate depe ap'a Orastiei. Te-am inregistratu; déra fi bunu antecipa rat'a cãtu mai curendu.